

Sygn. akt I C 226/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 08 maja 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **S. W. (1)**

przeciwko **J. G.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda S. W. (2)

kwotę 12.077,90 zł (słownie: dwanaście tysięcy siedemdziesiąt siedem złotych 90/100) wraz z odsetkami ustawowymi od następujących kwot i terminów płatności:

-11.000,00 zł (słownie: jedenaście tysięcy złotych 00/100) od dnia 29.10.2013r. do dnia zapłaty,

- 1.077,90 zł (słownie: jeden tysiąc siedemdziesiąt siedem złotych 90/100) od dnia 07.05.2015 r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego J. G. rzecz powoda S. W. (2) kwotę 3.467,00 zł (słownie: trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. G. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 54,00 zł (słownie: pięćdziesiąt cztery złote) tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa.

Sygn. akt I C 226/14

UZASADNIENIE

Powód S. W. (1) za pośrednictwem pełnomocnika wniósł w dniu 07.03.2015 r. pozew o zasądzenie od J. G. kwoty 11.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany J. G. prowadzi działalność gospodarczą – usługi pogrzebowe pod nazwą (...). W dniu 31.10.2012 r. pozwany dokonywał czynności związane z pochówkiem H. W. (1), w tym demontażu nagrobka. Podczas wykonywania tej czynności na skutek niezachowania należytej ostrożności przez pracowników pozwanego doszło do widocznego uszkodzenia granitowego nagrobka w postaci pęknięcia, uszkodzenia przykrycia dzielonego oraz narożnika ramy. Płyta górna nagrobka została złamana na całej szerokości. Po interwencji powoda pozwany celem tymczasowego zabezpieczenia nagrobka zlecił sklejenie płyty głównej. W umowie z dnia 22.04.2013 r. pozwany uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i zobowiązał się do jej usunięcia poprzez wykonanie nowych elementów

pomnika. Pozwany zwlekał z wykonaniem tych czynności, twierdząc, że kamień z którego został wykonany nagrobek jest niedostępny na rynku. Powód zwrócił się do J. K. o wskazanie czy dysponuje takim kamieniem oraz o określenie kosztów wykonania poszczególnych elementów nagrobka, by przywrócić go do stanu poprzedniego. J. K. po dokonaniu oględzin nagrobka wskazał, że konieczne jest wykonanie nowego nagrobka oraz że jest to koszt 14.500 zł. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 14.500 zł pismem z dnia 09.07.2013 r., na co pozwany pismem z dnia 19.07.2013 r. odmówił zapłaty. Jako podstawę swojego roszczenia powód wskazał art. 471 i nast. k.c. Powód żądał odsetek ustawowych od dnia 01.06.2013 r., gdyż zgodnie z umową z dnia 22.04.2013 r. szkoda w nagrobku miała być usunięta przez pozwanego do dnia 31.05.2013 r.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przypisanych. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że powód zlecił jego przedsiębiorstwu organizację pogrzebu H. W. (2), w zakres którego wchodziło także zdemonstrowanie elementów pomnika nagrobnego i jego ponowny montaż oraz że przy w.w. pracach doszło do uszkodzenia nagrobka. Demontażu i montażu nagrobka dokonali R. D. i K. M.- podwykonawcy pozwanego, którzy są profesjonalistami i czynności wykonali z należytą starannością. Powód godził się by usługę w tym zakresie wykonali podwykonawcy. Uszkodzenie pomnika obejmowało ukruszenie fragmentu podstawy narożnika i pęknięcie górnej płyty głównej. Uszkodzenia te po uzgodnieniu z powodem zostały naprawione na zlecenie pozwanego przez kamieniarza. Przeprowadzona naprawa ma charakter trwały i przywróciła nagrobkowi właściwości użytkowe.

Pozwany podnosił, że nie ponosi winy za uszkodzenie nagrobka. Do uszkodzenia doszło z przyczyn obiektywnych (min. właściwości samego pomnika, sposób jego wykonania, rodzaju użytego materiału), mimo należytej staranności osoby dokonującej rozbiórki pomnika. Pozwany wskazywał, że mimo powyższego, w umowie z dnia 22.04.2013 r. zgodził się na ugodowe zakończenie sprawy, z uwagi na fakt, że zależy mu na opinii na lokalnym rynku i zadowoleniu klientów. Pozwany przez kupiecką rzetelność poczuwał się do pomocy powodowi ex gratia. Stąd w uzgodnieniu z powodem zlecił kamieniarzowi przeprowadzenie naprawy uszkodzonego pomnika. Pozwany kontaktował się z kamieniarzem, który wykonał przedmiotowy pomnik i ustalił gatunek kamienia, jednakże kamień G. V. w płytach przydatnych na pomnik nagrobny nie był dostępny na rynku; pozwany o tym poinformował powoda, a ten zgodził się poczekać. Wkrótce jednak powód zaczął eskalować swe żądania domagając się zawyżonej ceny za cały pomnik. Mimo powyższego, strony prowadziły negocjacje w sprawie, których wynikiem było ustalenie, że spór zostanie zakończony naprawą pomnika polegającą na wymianie elementów wskazanych w umowie z dnia 24.04.2013 r. O dobrej woli pozwanego świadczy fakt, że poniósł on koszt sprowadzenia płyt kamienia G. V.. Mimo to, powód nie wyraził zgody na przeprowadzenie naprawy pomnika pod pretekstem, że sprowadzony kamień odbiegał odcieniem od kamienia, z którego wykonano przedmiotowy pomnik. Pozwany podniósł również, że kamień G. V. w porównaniu do innych granitów ma gorsze parametry użytkowe, nie nadaje się na nagrobki, a do dekoracji wnętrz. Przyczyna uszkodzenia nagrobka tkwiła w samym pomniku i do uszkodzenia doszło pomimo zachowania należytej staranności przez osoby dokonujące rozbiórki.

W piśmie procesowym z dnia 7 maja 2015 r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 12.077,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Matka powoda - H. W. (1) zleciła wykonanie nagrobka dla zmarłego męża oraz dla siebie w maju 2011 r. J. K. prowadzącemu usługi kamieniarskie w miejscowości B.. Nagrobek został wykonany z granitu G. V.. Koszt jego wykonania wyniósł 10.500 zł. Nagrobek został zamontowany na cmentarzu w maju lub czerwcu 2011 r. H. W. (1) zmarła w październiku 2012 r.

Pozwany J. G. prowadzi Zakład Usług (...) o nazwie (...) w K. od 1988 roku. Powód zlecił wykonanie pochówku matki, firmie pogrzebowej pozwanego na początku listopada 2011 r.

Jak wskazał pozwany zakres usług pogrzebowych obejmuje min. załatwienie formalności w USC, transport osoby zmarłej, ubiór osoby zmarłej, dostarczenie trumny, krzyża, tabliczki, przystrojenie grobu, przystrojenie kaplicy,

dostarczenie wieńców na cmentarz. Wykopanie grobu leży w gestii Miejskiego Zakładu (...). W przedmiotowej sprawie strony umówiły się, że przed wykopaniem grobu przedsiębiorstwo pozwanego dokona demontażu nagrobka i następnie po pogrzebie H. W. (1) dokonana jego montażu. Pozwany zlecił tę czynność R. D. i K. M..

dowód: zeznania powoda k. 142-143

zeznania pozwanego k.143-145

pismo J. K. z dn. 24.06.2013 r. k. 11

umowa dot. wykonania nagrobka pomiędzy H. W. a J. K. k. 51

zeznania św. K. W. k. 65-66

zeznania św. W. W. k. 66-67

By wykopać grób dla matki powoda, konieczny był demontaż nagrobka. Demontażem nagrobka na zlecenie pozwanego zajęli się R. D. – pracownik pozwanego oraz K. M.. Mężczyźni zgłaszali pozwanemu problem z demontażem nagrobka, pozwany zalecił, aby nagrobek rozbierać delikatnie. Z uwagi na trwałe połączenie z podłożem mężczyźni nie mogli zdemontować tzw. podramy. Zdemontowali ramę nagrobka przy użyciu szlifierki kątowej. W czasie demontażu doszło do uszkodzenia lewego, przedniego narożnika. Pod koniec demontażu nagrobka na miejsce przybył pracownik pozwanego P. M.. Mężczyźni nie mieli problemu z demontażem innych części. Po demontażu elementy nagrobka zostały przewiezione przez mężczyzn do magazynu pozwanego.

Montaż nagrobka został wykonany przez P. M. i R. D.. Mężczyźni najpierw samochodem przewieźli elementy ramy nagrobka, poskładali ramę i dokonali jej zespolenia. Dnia następnego te same osoby samochodem przewiozły płyty na górę nagrobka. Mężczyźni na ramie pomnika położyli drewniane poprzeczki, na których następnie położyli poziome płyty. W trakcie wyciągania drewnianych poprzeczek przez P. M. i podniesieniu płyty przez R. D., płyta pozioma pękła.

dowód: zeznania św. R. D. k. 74

zeznania św. K. M. k. 74

zeznania św. P. M. k. 75

Do lutego 2013 r., mimo monitów powoda nagrobek nie został zmontowany. Powód i jego żona K. W. w czasie wizyty na grobie H. W. (1) stwierdzili, że pojawiło się obramowanie nagrobka i że jego lewy narożnik jest uszczerbiony od spodu. Powód zadzwonił do pozwanego i zgłosił to uszkodzenie. W kwietniu pozwany zadzwonił do powoda z prośbą o spotkanie w jego zakładzie. W trakcie spotkania stron, w którym uczestniczyła żona powoda, pozwany poinformował, że jest problem, że główna płyta nagrobka jest przełamana na pół. Po około tygodniu od spotkania, na grobie pojawiła się jedna płyta pozioma oraz płyta pionowa z napisami. Po paru dniach została położona płyta pozioma z widocznym śladem sklejenia brązową fugą. Po montażu nagrobka, K. W. podczas czynności sprzątania grobu stwierdziła, że jest uszkodzony narożnik drugiej płyty.

Dowód: zeznania św. K. W. k. 65-66

zeznania św. W. W. k. 66-67

W związku z powyższym doszło do spotkania stron w dniu 22.04.2013 r. i została zawarta pomiędzy powodem i pozwanym umowa, zgodnie z którą w nawiązaniu do umowy ustnej z dnia 20.04.2013 r. dot. montażu pomnika ś.p. H. W. (1) ustalono, że pozwany aktualnie zmontuje starą zniszczoną płytę główną (nie z winy pozwanego, ale ludzi rozbierających pomnik), „a nowa płyta główna oraz lewy prawy narożnik zostanie zrobiony nowy i zamontowany przez Zakład (...) do dnia 31.05.2013 r.”. Projekt umowy został wcześniej przygotowany przez żonę powoda.

dowód: zeznania św. K. W. k. 65-

zeznania św. W. W. k. 66-67

umowa z dnia 22.04.2013 r. k. 10

Powód zlecił dokonanie oględzin przedmiotowego nagrobka J. K. prowadzącemu usługi kamieniarskie. J. K. dokonał oględzin nagrobka w dniu 24.06.2013 r. i piśmie z tego samego dnia wskazał na następujące uszkodzenia nagrobka: pęknięcie oraz uszczerbienie przykrycia dzielonego (dwóch płyt głównych) oraz narożnika ramy. J. K. wskazał, że z uwagi, na fakt że granit (...) jest materiałem rzadkim, bloki tego kamienia różnią się fakturą i odcieniem, nie jest możliwa wymiana uszkodzonych elementów nagrobka; konieczne jest wykonanie nowego nagrobka. Koszt nowego nagrobka to kwota 14.500 zł.

dowód: pismo J. K. z dn.24.06.2013 r. k. 11

Pismem z dnia 9.07.2013 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 14.500 zł w terminie 7 dni wskazując, że pozwany nie naprawił szkody mimo umowy z dnia 22.04.2013 r.

Pozwany pismem z dnia 19.07.2013 r. odmówił zapłaty żądanej przez powoda kwoty podnosząc, że kwota ta kilkukrotnie przewyższa rzeczywistą szkodę oraz zakwestionował zakres szkody. Nadto pozwany zadeklarował naprawę nagrobka, gdy odpowiedni kamień stanie się dostępny.

dowód: pismo powoda z dn. 09.07.2013 r. k. 12

pismo pozwanego z dn.19.07.2013 r. k. 12

fotografie nagrobka k. 15-27, k.79-82

Po wymianie powyższych pism pełnomocnicy stron w ramach negocjacji między stronami prowadzili korespondencję e-mailową. W wiadomości e-mail z dnia 23.10.2013 r. pełnomocnik powoda wskazał, że jego klient mniej zgadza się na wymianę płyt nagrobka z uwagi na różnicę w wyglądzie kamienia, zaproponował zakończenie sporu poprzez wykonanie przez pozwanego nowego nagrobka na koszt pozwanego. Pełnomocnik pozwanego nie wyraził zgody na powyższe (e-mail z dnia 30.10.2013 r.

dowód: wydruki e-maili k. 55- 61

Na zlecenie pozwanego, Z. K. (1) prowadzący zakład kamieniarski w K. po dokonaniu oględzin przedmiotowego nagrobka, wydał prywatną opinię z dnia 16.04.2014 r. W opinii tej stwierdził widoczne ślady na lewej (górnjej) płycie głównej oraz na prawym i lewym narożniku ramy pomnika, ślady po wypełnieniu pęknięcia kamienia oraz widoczny ubytek w narożnej krawędzi prawej (dolnej) płyty głównej. Naprawa nagrobka w powyższym zakresie, na trwale zabezpieczyła pomnik nagrobny i przywróciła mu pełną wartość użytkową. Z. K. (1) wskazał na niską jakość kamienia G. V. oraz że kamień ten z uwagi na swoje właściwości nie nadaje się do kamieniarstwa nagrobnego, lecz do dekoracji wnętrz. Jego zdaniem wartość nowego pomnika bez akcesoriów, odpowiadającego przedmiotowemu nagrobkowi wraz montażem, to kwota 7.000 zł. Na zlecenie pozwanego Z. K. (1) wykonał wycięcia płyt granitowych z kamienia G. V..

dowód: opinia prywatna Z. K. k. 49

fotografie kamiennych płyt K. 83 -88

Biegły sądowy M. F. (1) z zakresu kamieniarstwa w opinii z października 2014 r. wskazał, że przedmiotowy nagrobek został wykonany z materiału o nazwie G. (...), pochodzącego z Brazylii. Zgodnie z (...) kamień ten można zaklasyfikować jako granit. Biegły wskazał, że nagrobek posiada trzy uszkodzenia mechaniczne: pęknięcie poprzeczne płyty, uszkodzenie narożnika oraz ubity róg płyty nakrywowej. Płyta nakrywowa oraz narożnik zostały sklezione przez

podwykonawcę pozwanego. Biegły wskazał, że kamień G. V. jest materiałem raczej delikatnym. W przypadku tego kamienia można się doszukać na płytach nakrywowych mikropęknięć na jednej z płyt (tej nie pękniętej) widoczne jest przerwanie ciągłości materiału. Umieszczenie jego nie pokrywa się z analogicznym miejscem na zniszczonej płycie. W przypadku kruchych materiałów należy dołożyć starań związanych z zabezpieczeniem elementów. Nagrobek był rozebrany, transportowany, składowany, następnie transportowany i w trakcie jego montażu pękła nakrywa. Świadczy to o tym, że zniszczenie nastąpiło z powodu braku należytej ostrożności ze strony pracowników pozwanego przy montażu. Ukruszenie narożnika nagrobka prawdopodobnie powstało w momencie jego odklejania od krawężników w trakcie demontażu, natomiast obicie narożnika nakrywy mogło powstać w czasie transportu płyty. Kamień G. V. charakteryzuje się dużą zmiennością tzn. płyty wycięte z jednego bloku mogą się różnić od płyty pozyskanej z innego bloku. Różnica będzie na tyle duża, że dobranie pasujących do siebie elementów nie będzie możliwe. Biegły dokonał oględzin okazanych mu przez pozwanego płyt G. V. składowanych w firmie (...). Według biegłego wygląd tych płyt był zupełnie inny niż kamienia, z którego wykonano nagrobek. Różnica wynikała z innej barwy, ułożenia i wielkości ziaren.

Zdaniem biegłego przywrócenie stanu sprzed uszkodzenia jest możliwe tylko przez wymianę całego nagrobka, gdyż przy demontażu liter i porcelanowych tabliczek mogą one ulec zniszczeniu, stąd zostały uwzględnione w wycenie. Odzyskane i wykorzystane ponownie zostaną figura i wazon. Koszt wymiany nagrobka biegły ustalił na łączną kwotę 12.007,90 zł brutto w oparciu o przeciętne ceny rynkowe materiałów G. V., (...) i podobnych.

Na kwotę tę składały: koszt materiału kamiennego - 6493,20 zł, obróbka materiału - 1322,20 zł, litery - 859,20 zł, montaż liter - 500 zł, porcelanowa tabliczka - 200 zł, transport nagrobka ze S. do K. - 703 zł, demontaż istniejącego nagrobka - 300 zł, montaż nowego nagrobka - 1500 zł, utylizacja starego nagrobka - 200 zł.

Według biegłego główną cechą użytkową nagrobków jest ich wygląd, zatem obniżenie wartości estetycznej powoduje obniżenie wartości przedmiotu. Najbardziej widocznymi elementami nagrobka są płyta napisowa i część nakrywowa. Uszkodzenie, któregoś z tych elementów powoduje utratę podstawowej właściwości użytkowej, czyli wyglądu. Nagrobek został uszkodzony w trakcie prac związanych z jego demontażem i montażem. Istnienie mikropęknięć na płytach granitowych, ani zbyt wielka kruchość materiału G. V. nie miała wpływu na złamanie elementu, gdyż w innym wypadku reszta elementów uległaby zniszczeniu. Zniszczenie nagrobka nastąpiło na skutek braku należytej staranności ze strony pracowników pozwanego.

W opinii uzupełniającej wydanej w związku z zastrzeżeniami pozwanego, biegły podtrzymał swoje stanowisko. Biegły wskazał, że uszkodzenie narożnika i narożnika płyty nakrywowej nie miało nic wspólnego z właściwościami surowca oraz ze sposobem wykonania nagrobka. Uszkodzenie rogu nakrywy powstało w sposób mechaniczny.

Biegły wskazał, że wyliczenia kosztów wykonania nowego nagrobka dokonał w oparciu o ceny na rynku w S.- jako centrum kamieniarstwa w Polsce - z uwagi, że są one niższe niż w innych regionach kraju.

dowód: opinia biegłego M. F. k. 97 -104

opinia uzupełniająca biegłego k. 125 - 127

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie pozostawało poza sporem, że pozwany J. G. prowadzący Zakład Usług (...) zobowiązał się do dokonania czynności związanych z pogrzebem matki powoda- H. W. (1), na zlecenie powoda. Strony w tym zakresie zawarły umowę ustną. Wskazać należy, że kodeks cywilny nie wymaga dla zawarcia umowy poza przypadkami wyraźnie wskazanymi, szczególnej formy prawnej. Do zawarcia umowy może dojść także ustnie. Umowa łącząca strony nie była umową o dzieło, nie można jej również zakwalifikować jako umowy zlecenie. Zdaniem Sądu strony zawarły umowę o świadczenie usługi. Zgodnie z treścią przepisu art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Umowy, do których stosuje się uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., są umowami nienazwanymi. Charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej

liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny. Zlecający usługę powierza jej wykonanie danej osobie w zaufaniu do jej umiejętności, kwalifikacji i wiedzy. Świadczeniem usług może być zarówno wykonywanie czynności faktycznych, jak i prawnych. W przedmiotowej sprawie pozwany w ramach zleconej przez powoda organizacji pogrzebu H. W. (1) miał wykonać szereg czynności faktycznych oraz załatwić formalności w USC. Do umów o świadczenie usług polegających na wykonaniu czynności faktycznych, nieuregulowanych innymi przepisami, stosuje się zgodnie z art. 750 k.c. odpowiednio przepisy o zleceniu. Oznacza to, że do umowy o świadczenie usług stosuje się również odpowiednio przepis art. 738 k.c., z którego wynika, że przyjmujący do wykonania usługę może powierzyć jej wykonanie osobie trzeciej. Pozwany zlecił dokonanie demontażu i montażu przedmiotowego nagrobka podwykonawcom w osobach R. D., K. M. i P. M..

W ramach realizacji umowy przez pozwanego doszło do uszkodzenia nagrobka rodziców powoda w czasie jego demontażu (uszkodzenie narożnika ramy) i montażu (uszkodzenie płyty głównej). Wskazują na to min. zeznania świadków R. D., K. M. i P. M. (k.74-75). Z opinii biegłego sądowego M. F. wynika, że przyczyną zniszczenia nagrobka był brak należytej staranności ze strony pracowników pozwanego przy jego montażu. Biegły kategorycznie wskazał, iż przyczyna uszkodzenia nagrobka nie tkwiła w właściwościach kamienia, z którego nagrobek wykonano oraz w sposobie wykonania nagrobka. Do uszkodzenia płyty poziomej doszło na skutek braku należytej ostrożności ze strony osób dokonujących montażu nagrobka, zaś do uszkodzenia rogu nakrywy doszło w sposób mechaniczny. Jak wynika z ustaleń Sądu montażu nagrobka dokonywały dwie osoby: P. M. i R. D., co potwierdzają zeznania świadka P. M. (k. 75) „ byłem przy montażu nagrobka. Pomagałem panu D.. Było nas dwóch ” oraz zeznania świadka K. M. k. 74 verte „ ja nie byłem przy montażu pomnika”. P. M. i R. D. w ramach montażu nagrobka najpierw dokonali montażu ramy, dnia następnego przewieźli płyty poziome na górę nagrobka. Mężczyźni ci na ramie nagrobka położyli drewniane poprzeczki, na których następnie położyli poziome płyty. W trakcie wyciągania drewnianych poprzeczek przez P. M. i podniesieniu płyty przez R. D., płyta pozioma pękła. Jak wskazał biegły (k.125) w układaniu płyty nakrywkowej, aby nie dopuścić do złamania płyty, powinna być obecna większa ilość osób z uwagi na większy punkt podparcia płyty lub osoby montujące płytę winny skorzystać z pasów parcianych i suwnicy.

Mając na uwadze treść zeznań świadków oraz treść opinii biegłego Sąd stoi na stanowisku, że do uszkodzenia elementów nagrobka doszło na skutek braku należytej staranności ze strony podwykonawców pozwanego dokonujących demontażu i montażu nagrobka.

W tej sytuacji powód uprawniony był w oparciu o treść art. 471 k.c. żądać od pozwanego odszkodowania wynikłego z nieprawidłowo wykonania przez niego usługi. Zgodnie z treścią przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z treścią art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności. Zgodnie z art. 474 k.c. dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza.

W tej sytuacji powód uprawniony był w oparciu o treść art. 471 k.c. żądać od pozwanego odszkodowania wynikłego z nieprawidłowo wykonania przez niego usługi. Zgodnie z treścią przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zdaniem Sądu do obowiązku pozwanego jako profesjonalisty należał wybór takiego podwykonawcy, który gwarantował prawidłowy demontaż i montaż nagrobka. Zgodnie bowiem z treścią art. 355 § 1, § 2 k.c. dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Pozwany po uszkodzeniu nagrobka na wezwanie powoda dokonał jego naprawy, jednakże jak wynika z opinii biegłego sądowego M. F. oraz z opinii prywatnej Z. K. zaaferowanej przez pozwanego, po naprawie nagrobka są widoczne

na nim ślady na górnej płycie głównej oraz na prawym i lewym narożniku ramy pomnika, ślady po wypełnieniu pęknięcia kamienia oraz widoczny ubytek w narożnej krawędzi prawej (dolnej) płyty głównej. Zatem naprawa nagrobka nie przywróciła jego stanu pierwotnego. Nagrobek stracił walor estetyczny, tym samym użytkowy. Nie była możliwa również naprawa nagrobka poprzez wymianę tylko płyty nagrobnej poziomej z kamienia pozyskanego przez pozwanego, gdyż różniłaby się ona od pozostałych elementów nagrobka. Różnica ta wynikałaby z innej barwy, ułożenia i wielkości ziaren użytego kamienia.

W tej sytuacji powód uprawniony był w oparciu o treść art. 471 k.c. żądać od pozwanego odszkodowania wynikłego z nieprawidłowo wykonania przez niego umowy. Z opinii biegłego sądowego wynika, że koszt postawienia nowego nagrobka to kwota 12.077,90 zł. Opinia biegłego jest rzetelna, logiczna i spójna. Z tego powodu Sąd nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. Nie uzasadniony był zarzut pozwanego o nieprzydatności opinii z uwagi, że biegły dokonał wyliczenia kosztu wykonania nagrobka w oparciu nie o oceny lokalne, ale o średnie ceny z okolic S.. Dla Sądu przekonującą była argumentacja biegłego, że ceny nagrobków w okolicy S. -jako centrum kamieniarstwa – są niższe niż w innych regionach kraju. Nie uzasadniony był również zarzut pozwanego, że w koszcie wykonania nowego nagrobka biegły ujął koszt jego transportu. Skoro nagrobek byłby wykonany w okolicach S., musiałby zostać przetransportowany do K..

Sąd oddalił również zgłoszony na rozprawie z dnia 22.05.2015 r. wniosek pełnomocnika pozwanego w zakresie dopuszczenia dowodu z przesłuchania świadka R. M. na okoliczności wskazane w tym wniosku, jako wniosek spóźniony mając na uwadze treść art. 217 § 2 k.p.c. Nadto zdaniem Sądu wniosek ten był zbędny zważywszy na treść tezy dowodowej oraz treść opinii biegłego z zakresu kamieniarstwa (art. 217 § 3 k.p.c.).

Sąd szkodę powoda w niniejszej sprawie w oparciu o opinię biegłego ustalił na kwotę 12.077,90 zł i taką kwotę Sąd zasądził (pkt 1 wyroku), przy czym Sąd odsetki ustawowe od kwoty 11.000 zł dochodzonej pozwem zasądził nie od dnia 01.06.2013 r., lecz od dnia 29.10.2013r, zaś od kwoty 1.077.90 zł , o którą powództwo zostało rozszerzone od dnia 07.05.2015r., oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt 2 wyroku). Sąd zasądził odsetki od kwoty 11.000 zł, nie od dnia 01.06.2013 r. jak chciał powód, gdyż po tym dniu między stronami trwały jeszcze negocjacje co do sposobu naprawienia szkody , dopiero w e-mailu z dnia 23.10.2013r. (k. 60 akt) kierowanym do pełnomocnika pozwanego, pełnomocnik powoda dał ostateczny termin do zajęcia stanowiska w sprawie do dnia 28.10.2013r. Stąd zdaniem Sądu pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia od dnia 29.10.2013 r. Natomiast odsetki od kwoty 1.077,90 zł są należne od momentu, gdy pozwany dowiedział się o rozszerzeniu powództwa tj. od dnia 07.05.2015r. , kiedy doręczono mu pismo procesowe w tym zakresie. Zgodnie z treścią przepisu art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Zgodnie z treścią przepisu art. 481. § 1, § 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) oraz o treść przepisu art. 99 k.p.c. (pkt 3 wyroku).

Mając na uwadze, że powód w trakcie procesu rozszerzył powództwo Sąd na podstawie art. 1303 § 2 k.p.c. nakazał ściągnąć od pozwanego jako strony przegrywającej kwotę 54 zł tytułem opłaty, której powód nie uiszczył od rozszerzonego powództwa. (pkt 4 wyroku).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.